

5.4 Werkvorm Troostpoppen

Het karakter van mensen met dementie verandert vaak dramatisch. Dat komt omdat de Beschermer/Controleur zijn plicht een beetje gaat verzaken en zo krijgen allerlei tot dan toe onderdrukte deelpersoonlijkheden de kans om zich te uiten.

Mensen in een vergevorderd stadium van dementie zijn vaak nauwelijks meer te bereiken.

Een knuffeldier kan een substitutie vormen voor contact (autocommunicatie). In zichzelf praten wordt op deze manier een dialoog en soms herstelt hierdoor het contact met anderen enigszins.

Bekend is ook het weer op gang komen van (auto)communicatie bij vrouwelijke senioren met dementie, die een babypop mogen verzorgen (deelpersoonlijkheid Voedende Moeder).

Tijdens mijn onderzoek hiernaar gaf het verplegend personeel in het desbetreffende verpleeghuis aan dat de ouderen vrolijker leken, en dat de poppen een kalmerend effect hadden. Soms was er al enige tijd geen rechtstreekse communicatie meer mogelijk met de oudere, maar wel als dat via de pop gebeurde.

Hoewel het merendeel van de ervaringen positief was, noemde men ook wat negatieve punten. Zo kon er onenigheid ontstaan over wiens pop het was, de bewoners probeerden soms de pop eten te voeren en heel af en toe was er juist minder communicatie met medebewoners, omdat de aandacht volledig op de pop werd gericht.

Verder noemden enkele familieleden het gebruik van babypoppen vernederend. Het is daarom belangrijk om de introductie van zo'n pop goed voor te bereiden. Familie, bekenden die regelmatig op bezoek komen en al het betrokken zorgpersoneel moeten van tevoren op de hoogte zijn van het voornemen om een babypop aan te bieden en welke voordelen men daarvan verwacht. De pop krijgt (liggend in een bedje of zittend op een stoeltje) een dusdanig plekje dat de cliënt de pop kan zien en zelf kan pakken. Als de pop eenmaal geaccepteerd is, kan deze niet zonder toestemming zomaar weggehaald worden. Daarvoor moet dan een goede reden gegeven worden, bijvoorbeeld "Het is nu tijd voor....(de door de cliënt gegeven naam voor de baby) om te gaan slapen, want zij/hij is moe".

Als de omgeving 'meespeelt', dat wil zeggen goed reageert op de persoon die de babypop verzorgt en de pop ook behandelt als een echte baby, ontstaat er

een soort één-op-één poppenspel. Verkeerde reacties kunnen dit spel enorm verstoren.

In het verpleeghuis waar ik observaties mocht doen waren plastic babypoppen aanwezig. Het koude plastic gaf bewoners soms het idee dat 'de baby dood was'. Dit gebeurde niet met deze stoffen babypop, waarvoor de werkwijze hieronder staat. Voordeel van plastic is wel dat de babypop in bad kan.

Babypop van rekbaar stof

Benodigdheden:

- rekbaar huidkleurig stof
- vulsel
- naaimachine/naaigerei
- stevig katoenen draad (liefst huidkleurig)
- vilt of andere materialen om het gezicht af te maken
- witte lakenstof
- wit klittenband

Werkwijze:

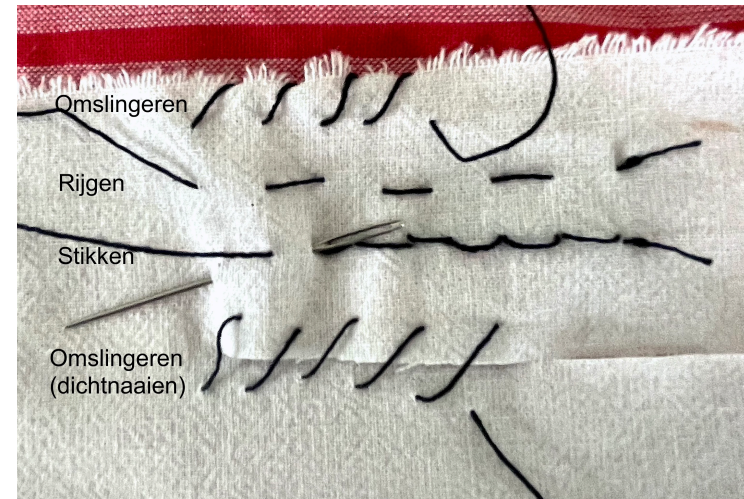
Deze werkvorm behoort niet echt tot de reeks supersnelle poppen. Maar omdat deze babypop door de begeleiding speciaal voor een cliënt wordt gemaakt, is het misschien ook wel prettig om er wat tijd en aandacht in te stoppen.

Vergroot het patroon tot A3-formaat (of zo groot als handig is), knip het 2x uit rekbaar stof met een extra zoompje (hou rekening met de richting van de stretch).

In de rug komt een verticale opening om de pop te vullen. Naai de omtrek dicht en keer daarna de pop binnenste buiten.

Dit naaien hoeft niet op een naaimachine te gebeuren. Met een handmatige stiksteek of rijgsteek (zie foto) lukt het ook. De stof hoeft dan niet binnenstebuiten gekeerd te worden. Er blijft dan weliswaar een randje aan de buitenkant zichtbaar, maar dat hoeft niet storend te zijn. Zorg wel voor een vulling die niet de neiging heeft door de openingen tussen de steken naar buiten te komen. Uitgeplozen schapenwol of acrylvulling voor poppen voldoet prima. Hoe kleiner de steekjes, hoe beter de vulling in de pop blijft.

Vul de pop. Door de rugopening kan eventueel een katoenen zakje met wat knikkers (of steentjes) in de buik worden geduwd. Dit zorgt voor een zekere zwaarte, waardoor de baby nog echter overkomt. Zorg er wel voor dat er dan voldoende vulling omheen komt (of wikkel eerst nog wat lapjes om het zakje),

zodat het aan de buitenkant niet voelbaar is.

Naai de rugsplijt overhands dicht ('omslingeren', zie foto).

Rijg een witte of roze draad rondom de polsen en enkels, trek deze licht aan, wikkel de draad er nog een paar keer omheen en zet de draad dan vast door een paar steekjes op elkaar te naaien.

Plak of naai ogen van vilt of stof op de middellijn van het gezicht, niet te dicht op elkaar.

Maak de oortjes er afzonderlijk aan, uit dubbele stretch-stof (op elkaar stikken en omdraaien) of van roze vilt. Plak deze aan het hoofd of gebruik de omslingersteek.

Maak uit een cirkel van de stretch-stof (doorsnee ongeveer 5cm) een neusje, door de omtrek te rijgen, de draad aan te trekken, er wat vulsel in te doen, dan de draad nog iets verder aan te trekken en vast te zetten. Duw het neusje een beetje plat op de juiste plaats in het gezicht en naai het er met een slingersteek op.

Maak een toefje haar op de kruin.

Knip een driehoek uit de lakenstof en zoom rondom. Zet stukjes klittenband op de punten, zodat de luier echt om de babybillen gaat passen.

Handige naaisters kunnen misschien nog wat accessoires toevoegen zoals een draagzakje of een wikkel-dekentje.

De pop is wasbaar in een sopje met wolwasmiddel, mocht hij erg vies zijn. Laat de pop ingerold in een handdoek drogen.

